

erede Minister til at gaa ind paa en saadan Bane. Jeg tror overhovedet, at man kan sige, at saaledes som Kjøbenhavns Jernbaneforhold for Diebliffet ere, tilfredsstillende de kun i ringe Grad de Fordringer, som en større By har paa Jernbaneforbindelse navnlig med sin Omegn. Intet er saaledes naturligere, end at Klampenborg-Banen, som ganske vist hovedsagelig er en Lystbane, fortsættes til de af Kjøbenhavnerne om Sommeren meget besøgte og i det hele stærkt bebyggede Territorier, som ligge langs med Stranden helt op til Rungsted og endnu nordligere. Der kan neppe være Tvivl om, at en saadan Bane vil betale sig, og naar den kan opnaas uden Udgift for Staten, ser jeg ingen Grund til at forhindre et Anlæg, der i høj Grad vil kunne være til Nytte og Befruktning for Kjøbenhavn og tillige af ikke ringe Betydning for det rige Østland, der ligger Nord for Kjøbenhavn. Den eneste Betænkelse, der kunde næres —, og jeg veed, at den næres fra nogle Sider — er Hensynet til Dyrehaven. Der er Ingen, som mere end jeg sætter Pris paa Dyrehaven som Lysthave for Hovedstadens Beboere, og anerkjender, at der bør værnes om denne Skov; men jeg ser ikke, at der i nogen væsentlig Grad gjøres Overgreb mod Skoven derved, at man flytter Dyrehavshæget 2—300 Alen fra Ost til Vest. Der bliver saaledes ikke Tale om nogen Jernbane gjennem Dyrehaven; der er blot Tale om at flytte Hæget saa meget til Side, at der bliver Plads til en Jernbane Nord paa til Hørsholm. At der ved en saadan Udledning af Areal, en saadan Flytning af Hæget, hvorved der opnaas Mulighed for en Jernbane, tillige kan opnaas Indtægt for Statskassen, maa være klart for enhver, der veed, hvilke Priser der betales for de Strækninger langs Strandveien, hvorom der her er Tale. Det er naturligvis ikke min Mening, at Staten skulde give sig til at parcellere disse Arealer ud til Bebyggelse; men jeg tror, at der her henligger et Akt, som samtidig med, at det kan benyttes til derpaa at anlægge en Jernbane, tillige kan gjøre Bygningen af denne Jernbane saaledes, at Staten, hvis den tager den i sin Daand, hvad jeg for Resten ikke vil anbefale, vil kunne faae Indtægt deraf. Og naar det kan ske uden Tilfidsættelse af enten æstetiske, Sundheds eller andre Hensyn, saa ser jeg ikke, hvorfor vi ikke paa saa billig en Maade skulde skaffe Hovedstaden og dens Omegn den Nytte, som man kan naae ved at forlænge Jernbanen fra Klampenborg til Hørsholm. Jeg tror, at det vilde være det rigtigste Standpunkt, om

man vilde sige: Vi kunne ikke aabne det sjællandske Jernbaneselskab Afgang til Byens østlige Del, med mindre den samtidig paatager sig en Forpligtelse til at føre Jernbanen videre fra Klampenborg Nord paa til Hørsholm, eller muligvis videre, hvis det skulde vise sig fordelagtigt og ønskeligt at faae den videre. For saa vidt man dertil vil svare: Det er ingenlunde saa magtpaaliggende for det sjællandske Jernbaneselskab at faae denne Jernbane til Kjøbenhavns østlige Del, saa vil jeg, dertil sige: Det er muligt; det sjællandske Jernbaneselskab har ofte tidligere foragtet Banestrækninger, som have vist sig overordentlig prisværdige, og som de siden efter, naar der har været aabnet Konkurrence, have maattet betale i dyre Domme for at faae. Jeg er overbevist om, at det vil gaa paa samme Maade nu. Skulde det sjællandske Jernbaneselskab ikke for Diebliffet være villige til at forlænge Banen, saa vil der utvivlsomt fremkomme Forslag om konkurrerende Baner, udgaade fra Kjøbenhavns østlige Del, og saa vil Selskabet sikkert faae Dineje op for, at det vil opnaa stor Fordel ved at komme i Forbindelse med Byens østlige Del, om det ogsaa derved skulde paatage sig, hvad det muligvis anser for at være et Offer, nemlig at forlænge Jernbanen fra Klampenborg til Hørsholm. Jeg betragter imidlertid ikke dette som noget Offer; da denne Banestrækning utvivlsomt vil kunne betale sig, hvorfor jeg heller ikke tror, at der fra Statens Side kan være nogen Betænkelse ved at give Selskabet Tilladelse til at paatage sig en saadan Bane.

Frederiksen: Jeg ønsker at gjøre en Bemærkning, ikke om Noget, der findes i denne Lov, men om Noget, som ikke findes deri, som derimod var i det Forslag, som blev fremsat af Regjeringen og behandlet af dette Thing her i Fjor. Jeg faner i Loven i Mar den Bestemmelse, som stod i Forslaget i Fjor, og som sigtede til, at Vandholm skulde slaas sammen med de øvrige Baner paa Lolland og Falster. Jeg skal ikke negte, at saaledes som det fremkom i Fjor, hørte jeg til de Medlemmer, der havde Betænkelse ved dette Forslag; jeg kunde ikke Andet end være en vis Frygt for, at denne lille Bane, som hidtil ikke synes at kunne betale sig, heller ikke i Fremtiden vilde det, og nærede Frygt med Hensyn til de Forpligtelser, som Staten skulde overtage i Anledning af denne Sammensmeltning; men efter hvad der senere har vist sig, tror jeg, at disse Betæneligheder maa siges at være bortfaldne. Ganske vist er det almindelig antaget, at ligesom Færdslen i det Hele